

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Lingonen. Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

manifestè, quòd in electione tua tanta concordia fuerit animorum, ut ab eo qui fidelium mentes unius efficit voluntatis, omnium vota in unum directa fuisse credantur. Vnde nos paci & tranquillitati Ecclesiæ tuæ plurimum congaudentes in Domino, eorūque petitioni clementiū annuentes, ipsam electionem de te canonicè celebratam, auctoritate apostolica confirmamus, & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. Datum &c. ut supra, xii. Kalend. Iunij, Pont. nostri anno primo.

AGRIGENTIN. EPISCOPO.

Epist. 180.
Quòd ipsi licet
monasteria
ad loca tutiora.

IN his quæ pro religiosorum locorum reparatione requiris à nobis, & quæ postulas pro statu ecclesiastico conservando, tanto libentiū assensum tibi apostolicum impertimur, quanto ad id amplius pastoralis officij debitum nos inducit. Significasti siquidem nobis quòd quædam monasteria in tua diocesi constituta, tempore seditionis inter Saracenos & Christianos exorta, depauperata, quædam negligentia Abbarum deserta, quædam verò omnino destructa fuerunt, quæ ad tutiora desideras loca transferre. Insuper in reditu tuo possessiones quasdam & decimas ad mensam Clericorum Agrigentinæ Ecclesiæ pertinentes invenisti alienatas ab ipsa, quas intendis ad usum ipsius de auctoritate sedis apost. revocare. Eapropter, venerabilis in Christo frater, tuis precibus annuentes, fraternitatis tuæ auctoritate apost. indulgemus ut monasteria ipsa cum dignitatibus suis ad loca tutiora cum consilio Metropolitanæ tui transferre, possessiones & decimas & alia tam mobilia quàm immobilia illicitè alienata à mensa Ecclesiæ, ad eam tibi liceat legitime revocare. Nulli ergo &c. Datum &c. ut supra, iv. Idus Maij.

ABBATI ET CONVENTUI
sancti Germani Antisiodoren.

Epist. 181.
Indulgetur iis
quòd sacrum
christiana & o-
leum arque
consecrationes
ab alio catholi-
co Episcopo ac-
cipere liceat, si
Antisiodorensis
gratis impartiri
nolit.

EX multiplicitate querelarum vestrarum, quas adversus fratrem nostrum Antisiodor. Episcopum propositas à vobis audivimus, ipsum monasterio vestro usque adeo arbitramini infestum, ut per eum (sicut dicitis) sine difficultate non possitis pontificalia percipere sacramenta. Nos autem, quibus imminet universorum necessitati prospicere, volentes vobis ex ministerio suscepti regi-

minis providere, ne pro duritia ipsius Episcopi defectum in talibus incurratis, præsentis vobis scripto duximus indulgendum ut si memoratus Episcopus à vobis humiliter requisitus, chrisma, oleum sanctum, consecrationes altarium, seu basilicarum, benedictionem Abbatis, & ordinationes monachorum qui fuerint ad ordines promovendi, gratis & sine pravitate vobis indulgere noluerit, vel malitiosè distulerit, liceat vobis alium, quem malueritis, catholicum adire Pontificem: qui auctoritate nostra fretus, vobis, quod postulatur, indulgeat. Indulgemus etiam vobis, ut si quando homines monasterij vestri vinculo tenentur excommunicationis astricti, pro eorum absolutione præfatus Episcopus vel quilibet alius potestatem non habeat pecuniam extorquendi. Et si in eos, quia propter hoc pecuniam non exsolvent, ecclesiastica fuerit sententia promulgata, eam decernimus auctoritate apostolica non tenere. Nulli ergo &c. Datum &c. ut supra, xvii. Kalend. Iunij.

LINGONEN. EPISCOPO.

Licet juxta testimonium veritatis necesse sit ut veniant scandala, quia tamen secundum idem *Vae homini illi per quem scandalum venit*, dolemus non modicum, cum inter viros ecclesiasticos, qui pacem evangelizare tenentur, seditionis alicujus materia pullulat, litigiosorum inventiva suberescunt, cum in Ecclesiæ corpore omnia debeant in vinculo pacis & unitate tractari. Quamvis autem super quorumlibet ecclesiasticorum virorum discordia plurimum doleamus, majori tamen dolore concutimur, cum vel pater in filios, vel filij seditionem suscitant in parentem, & illos discordia dividit quibus ad unius Ecclesiæ obsequium deputatis deberet esse cor unum & anima una. Sanè cum tu Lingonen. Ecclesiæ caput existas, dilecti autem filij Decanus & Canonici Lingonen. sint membra ipsius ac tua, tanto vos vellemus adinvicem caritatis vinculo contineri, ut vicissim vestra onera portaretis, & tu membris dolentibus condoleres, & ipsi suis tibi vicibus in unitate spiritus deservirent. Verum (sicut accepimus) inimico homine superfeminante zizania, tanta inter vos discordia est suborta, ut dictis Canonici te coram venerabili fra-

Epist. 182.
Quòd contro-
versiam inter
ipsum & suum
Capitulum
exortam gra-
vatè audierit,
& utriusque parti
certum agendi
terminum præ-
figit.

tre nostro Lugdunen. Archiepiscopo super dilapidatione & insufficientia in causam trahentibus, tu apost. sedis audientiam appellaris, festum beati Lucae proximò futurum terminum appellationi prosequenda præfigens; quem iidem Canonici ad Dominicam qua cantatur *Iubilate Deo* proximò præteritam, sicut eorum continebant litera, coardarunt. Nos igitur utrique partium deferre volentes, ne sub intemperie aëris & caloris distemperantia cogamini ad sedem apostolicam laborare, fraternitati tuæ sub peremptorio per apostolica scripta mandamus, quatenus hinc ad festum beati Michaëlis proximò futurum apostolico te conspectui repræsentans, Canonico- rum responsurum objectis, & propositurus si quid proponere volueris contra ipsos, nisi forsan interim inter vos pacis possint fœdera reformari. Scias autem nos partem adversam ad eundem terminum citavisse, ita ut illi quorum nomina per tuas nobis literas expressisti, personaliter ad nos accedant, his quæ proposueris responsuri. Ad hæc, tibi fortius inhibemus, ne occasione hujus discordiæ bona Ecclesia tuæ dilapidare præsumas. Datum ut supra.

ATREBATEN. ET SYLVANECT.
Episcopis.

Epist. 185.

Pia patrum prædecessorumque nostrorum sollicitudo. *Require superius epistola CLXXII. Et sicut scriptum est pro Ecclesia S. Germani de Pratis, ita scriptum est pro monasterio sancti Dionysii in Parisiensi diocesi constituto.*

ABBATI ET CONVENTUI
sancti Germani Antisiodoren.

Epist. 184.
Quod excommunicatio Episcopi Antisiodorensis injusta, & contra juris ordinem inflicta, non obliget.
Vide *Gesta Abbatum S. Germ. Antis.* c. 13.

Gravis ex parte vestra fuit in auditorio nostro querela proposita, quod venerabilis frater noster Antisiodoren. Episcopus & Presbyteri ejusdem diocesis homines vestros absque manifesta & rationabili causa, non servato juris ordine, excommunicationi subjiciunt pro sua arbitrio voluntatis. Volentes igitur gravamini vestro paterna sollicitudine providere, si prædictus Episcopus & Presbyteri in homines vestros excommunicationis sententiam absque manifesta & rationabili causa, & juris ordine non servato, duxerint promulgandam, eam decrevimus non tenere, & vos auctoritate apostolica divina eis officia ce-

lebretis. Nulli ergo &c. Datum &c. ut supra, xvii. Kalend. Iunii.

E I S D E M.

Cvm venerabilis frater noster Antisiodoren. Episcopus usque adeo (sicut dicitis) sit vobis infestus, ut de parochianis suis malefactoribus vestris per eum justitiam non possitis habere, nobis imminet providendum, ne pro defectu juris monasterium vestrum violentiis pateat & incurribus malignorum. Eapropter, dilecti filij, præsentibus vobis literis indulgemus, ut ad venerabilem fratrem nostrum Senonen. Archiepiscopum pro coercendis ipsis malefactoribus vestris recursum habere possitis, qui defectum ipsius Episcopi de auctoritate nostra debeat in hac parte supplere. Nulli ergo &c. Datum ut supra.

EPISC. ET DECAN. MATISCON.

Exposita nobis Eduen. Ecclesia peritio continebat, quod cum olim felicis recordationis Celestino Papæ prædecessori nostro deposuissent de Balmen. monachis quæstionem, de terris & Ecclesiis in valle Polliniaci constitutis, & idem prædecessor noster causam ipsam venerabili fratri Cabilonen. Episcopo & dilecto filio Abbati de Firmitate commississet sine debito terminandam, à præfatis tandem monachis fuit ab eisdem iudicibus appellatum. Ille verò qui Abbas ipsius monasterij dicebatur, ad prosequendam appellationem accedens, semel se tantum apostolico conspectui præsentavit, & de appellatione facta mentionem faciens, illicentiatus recessit. Cùmque nuncius Eduen. Ecclesie ad appellationem prosequendam ad sedem apostolicam destinatus apud eam fuisset longo tempore commoratus, idem prædecessor noster peremptoriè citavit monachos antedictos, eis sub excommunicationis pena præcipiens ut ille qui se gerebat Abbatem, cum aliquibus ipsius monasterij monachis in festo beati Lucae proximò præterito ab ejus præsentiam sufficienter instructi accederent, ut Eduen. Ecclesie plenariè responderent, & satisfacerent Romanæ Ecclesie de contemptu. Ipsi verò licet juxta formam mandati apostolici non venissent, quidam tamen monachorum ad Romanam Ecclesiam accesserunt, quos nuncius præfata Eduen. Ecclesie invenit

Epist. 187.
Quod licet Archiepiscopum Senonensem pro justitia adire, si Antisiodorensis eam administrare negligat.

Epist. 186.
Eis communitur causa Ecclesie Eduensis & cenobij Balmenis.

Epist. 187.
Venerabilis frater noster Episcopus Cabilonen. & dilecti filij Abbatum Firmitatis & Balmenis.